

Pensioenrecht Updates - Nummer 9, 2019

Nummer 9, 2019

Redactie: Prof. mr. drs. M. Heemskerk.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:3491](#) 24-09-2019

Verrekening 33 jaar na scheiding volgens Boon/Van Loon met indexatie

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:7721](#) 19-09-2019

Pensioenverweer hoger beroep niet mogelijk voor verzoeker van echtscheiding

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:3332](#) 10-09-2019

Verrekening opgebouwd ouderdomspensioen volgens Boon/Van Loon

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:3347](#) 10-09-2019

Arbeidsovereenkomst eindigt op pensioengerechtigde leeftijd pensioenreglement van 68 jaar

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:3268](#) 03-09-2019

Bestuurder aansprakelijk voor pensioenpremies bedrijfstakpensioenfonds

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:5921](#) 19-12-2017

Geen verrekening van oudedagsreserve man na echtscheiding

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:538](#) 21-02-2017

Geen arbeidsongeschiktheidspensioen bij einde deelname vóór toekenning WIA

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:4389](#) 11-09-2019

Werkgever moet cao metaalbewerking toepassen op Poolse werknemer en premies betalen

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:4047](#) 11-09-2019

Werkgever is geen transitievergoeding verschuldigd aan arbeidsongeschikte werknemer vlak voor pensioendatum

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:7420](#) 06-09-2019

Afstorting opgebouwd pensioen in eigen beheer na echtscheiding

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:7321](#) 06-09-2019

Antilliaanse echtscheiding: wvps niet van toepassing, geen afstorting van pensioen

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:4029](#) 28-08-2019

Verplichtstelling PFZW geldt voor moederonderneming die indirect via dochters zorg verleent

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:4028](#) 28-08-2019

Werkgever en pensioenfonds mogen arbeidsongeschiktheidspensioen verrekenen met prepensioen

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:6510](#) 16-08-2019

Werkgever valt onder werkingssfeer schoonmaaksector en moet ambtshalve vastgestelde premies betalen

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGCAA:2019:570](#) 04-09-2019

Onduidelijke ingangsdatum en omvang pensioen: bij akte in het geding brengen

Uitspraken zonder ECLI

[College voor de Rechten van de Mens](#) 13-09-2019

Keuzebudget pensioenregeling is verboden leeftijdsonderscheid

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Verrekening 33 jaar na scheiding volgens Boon/Van Loon met indexatie

Pensioen moet 33 jaar na echtscheiding worden verrekend. Bedrag contante waarde op scheidingsdatum moet worden geïndexeerd.

Partijen zijn op 5 september 1975 gehuwd in algehele gemeenschap van goederen. Op 21 mei 1986 is het echtscheidingsvonnis ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand. Op 4 april 1986 hebben partijen een vaststellingsovereenkomst gesloten. Daarin zijn de pensioenrechten niet betrokken. Door de man en de vrouw zijn tijdens het huwelijk pensioenaanspraken opgebouwd. De vrouw vordert dat zij op grond van *Boon/Van Loon* aanspraak kan maken op een gedeelte van het tot echtscheiding opgebouwde pensioen van de man bij Bpf Bouw en Bpf Horeca en betaling van dat bedrag. De rechtbank heeft vastgesteld dat de contante waarde van het ouderdomspensioen per 21 mei 1986 respectievelijk € 131 (Pensioenfonds Horeca & Catering) en € 1.040,21 (BPF Bouw) bedraagt. De vrouw meent dat deze bedragen ten onrechte niet zijn geïndexeerd. Het hof oordeelt dat uit het Hoge Raad-arrest van 6 oktober 2006 (ECLI:NL:HR:2006:AW6163) volgt dat de pensioenaanspraak van de vrouw moet worden geïndexeerd. Het is de bedoeling van de indexering van een ouderdomspensioen dat de hiertoe gerechtigden een – voor zover mogelijk – welvaartsvast pensioen verkrijgen. Indexering na echtscheiding is met name van belang bij uitgestelde pensioenverrekening. Hiervan is in deze zaak sprake: partijen zijn in 1986 gescheiden en inmiddels is een periode van 33 jaar verstreken.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 24-09-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:3491

Zaaknummer: 200.257.994/01

Rechtर्स: P.P.M. van Reijssen, M.J. van Laarhoven en E.M.C. Dumoulin

Advocaten: D.C.M. Smeulders-Martens

RECHTSPRAAK

Pensioenverweer hoger beroep niet mogelijk voor verzoeker van echtscheiding

Pensioenverweer vrouw is in hoger beroep niet-ontvankelijk. Zij heeft in eerste aanleg om de scheiding verzocht en daardoor geen procesbelang meer.

Partijen zijn in 1993 met elkaar gehuwd in gemeenschap van goederen. Ze hebben samen twee kinderen. In januari 2017 heeft de vrouw in haar verzoekschrift verzocht om de echtscheiding uit te spreken. In april 2017 heeft de man een zelfstandig verzoek tot echtscheiding ingediend. De rechtbank heeft de echtscheiding uitgesproken. In hoger beroep heeft de vrouw haar verzoek tot echtscheiding ingetrokken op grond van het pensioenverweer conform artikel 1:153 lid 1 BW. Zij stelt dat haar aanspraken op het door de man tijdens het huwelijk opgebouwde pensioen in het Verenigd Koninkrijk verloren dreigen te gaan. Het hof stelt vast dat de vrouw in eerste aanleg zelf om echtscheiding heeft verzocht. Zij heeft de uitspraak gekregen waarom zij verzocht. Ze heeft geen procesbelang in hoger beroep. Zij kan niet haar verzoek tot echtscheiding intrekken en alsnog het pensioenverweer voeren. Het hof verwijst naar de uitspraak van de Hoge Raad van 7 april 2017, ECLI:NL:HR:2017:636.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-09-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:7721

Zaaknummer: 200.248.202/01

Rechters: M.P. den Hollander, A.W. Beversluis en J.G. Idsardi

Advocaten: R.M. Vessies en T.M. Subelack

RECHTSPRAAK

Keuzebudget pensioenregeling is verboden leeftijdsonderscheid

Een voorgenomen wijziging van de pensioenovereenkomst naar premieovereenkomst met keuzebudget levert een verboden onderscheid op grond van leeftijd op vanwege het verschil in hoogte van de premies op verschillende leeftijden. Oudere collega's zouden voor een hoger salaris kunnen kiezen dan de jongere collega's.

Verzoekster is een financiële holding. Zij overweegt per 1 januari 2020 de pensioenregeling voor haar medewerkers te wijzigen in een premieovereenkomst. De beschikbare premie wil het bedrijf baseren op een van de staffels van het staffelbesluit van de staatssecretaris van Financiën. Een keuzebudget waarbij deelnemers kunnen kiezen voor minder pensioenopbouw en een hoger nettosalaris zou dan onderdeel worden van de beoogde premieovereenkomst. Deelnemers met dezelfde pensioengrondslag van verschillende leeftijden kunnen dan een verschillend bedrag aan extra salaris krijgen. Door de gehanteerde fiscale staffel stijgt de premie met het toenemen van de leeftijd. Verzoekster vraagt om te beoordelen of het onderscheid objectief gerechtvaardigd is.

Het College oordeelt dat er verschillen in beloning zullen ontstaan vanwege de verschillen in de hoogte van de premies die beschikbaar worden gesteld aan de medewerkers. Oudere werknemers zouden dan onder dezelfde omstandigheden een hoger salaris kunnen krijgen dan jongere collega's. Dit levert een verboden onderscheid op grond van leeftijd op. Het bedrijf voert als rechtvaardiging aan dat het de medewerkers de kans wil geven om zelf bewuste keuzes te maken voor een gezonde financiële toekomst. Deze rechtvaardiging is niet voldoende voor het onderscheid op grond van leeftijd.

Instantie: College voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 13-09-2019

Zaaknummer: 2019-96

RECHTSPRAAK

Werkgever is geen transitievergoeding verschuldigd aan arbeidsongeschikte werknemer vlak voor pensioendatum

Arbeidsongeschikte werknemer is in dienst gebleven bij werkgever. Vlak voor pensioendatum eist hij opzegging of vaststellingsovereenkomst met toekenning transitievergoeding. Rechter oordeelt dat geen sprake is van slapend dienstverband maar anders ingevulde arbeidsovereenkomst. Werkgever is geen transitievergoeding verschuldigd.

Eiser werkt als monteur bij een autobedrijf. Hij bereikt op 16 september 2019 de AOW-leeftijd. Vanaf 20 november 2015 is hij arbeidsongeschikt. Hij ontvangt een IVA-uitkering met ingang van 17 november 2017. Partijen hebben op enig moment afgesproken dat eiser nog gedurende 25 uren per maand voor Autobedrijf gedaagde werkzaam zou zijn en dat de IVA-uitkering van eiser door de werkgever zou worden aangevuld tot het maximumbedrag dat niet tot een korting op die uitkering zou leiden. Bij brief van 3 september 2019 heeft de toenmalige gemachtigde van de werknemer bij de werkgever aangedrongen op opzegging van de arbeidsovereenkomst dan wel een vaststellingsovereenkomst onder toekenning van een transitievergoeding van €57.023,01. In kort geding oordeelt de kantonrechter dat er geen slapend dienstverband was omdat er nadere afspraken zijn gemaakt met de werknemer. Het dienstverband is evenmin deels geëindigd. Minder dan twee weken voor de pensioendatum waardoor zijn dienstverband van rechtswege zou eindigen, heeft hij zijn werkgever voor het eerst aangesproken op zijn wens om de arbeidsovereenkomst voortijdig te willen beëindigen, uitsluitend vanwege de door de wetgever in het leven geroepen compensatieregeling (*Stb.* 2018, 234). Werknemer beroept zich op HR 5 oktober 2018 (ECL:NL:HR:2018:1845). Daarin is beslist dat ook de arbeidsongeschikte werknemer die ontslagen wordt vlak voor het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd aanspraak maakt op de volledige transitievergoeding. Die casus is niet gelijk aan de onderhavige. In het onderhavige geval is er immers geen ontslag geweest. Evenmin kan uit dit arrest van de Hoge Raad worden afgeleid dat de werkgever, vanwege het recht van de werknemer op een transitievergoeding bij ontslag, gehouden is de werknemer (kort) voor zijn pensionering te ontslaan om hem daarmee een aanspraak op een

transitievergoeding toe te kennen. Er is geen strijd met goed werkgeverschap door niet op te zeggen dan wel geen transitievergoeding te betalen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 11-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:4047

Zaaknummer: 8020513\VV EXPL 19-62

Rechters: A. van der Meer

Advocaten: E.E. Dogger en B.F.M. Kievitsbosch

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:673 BW

RECHTSPRAAK

Werkgever moet cao metaalbewerking toepassen op Poolse werknemer en premies betalen

Werkgever die valt onder metaalbewerking CAO moet pensioenpremies betalen aan Poolse werknemer. Geen vergoeding brutopremie aan werknemer. Werknemer mag bij akte specificeren.

Poolse werknemer vordert van ondernemingen die metalen grijpers vervaardigen loon en overige emolumenten, zoals betaling van pensioenpremie. Kern is dat volgens hem de cao voor metaalbewerking van toepassing is. Nederlands recht is van toepassing. De rechter oordeelt dat de ondernemingen onder de werkingssfeer vallen. De onderneming is verplicht als werkgever die onderworpen is aan de cao voor het Metaalbewerkingsbedrijf tot pensioenopbouw. Gedaagde 1 c.s. heeft de hoogte van het bruto gevorderde bedrag betwist. Toegegeven wordt dat de opgebouwde pensioenrechten niet 'bruto' aan eiser kunnen worden uitgekeerd. Gedaagde sub 1 c.s. heeft terecht aangevoerd dat bij afkoop van pensioenrechten met de fiscus moet worden afgerekend en dat het overblijvende bedrag aan de ex-werknemer kan worden uitgekeerd. Aan eiser wordt gelegenheid gegeven om een gespecificeerde berekening te verstrekken van de volgens hem opgebouwde pensioenrechten. Gedaagde sub 1 c.s. zal in de gelegenheid worden gesteld daarop bij akte te reageren.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 11-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:4389

Zaaknummer: 7523797 / MC EXPL 19-1218

Rechters: R.M. Berendsen

Advocaten: A. Tulicka en J.H. Fellingner

Wetsartikelen: 2 Wet AVV, 6:89 BW, 7:616a BW en 7:668a BW

RECHTSPRAAK

Verrekening opgebouwd ouderdomspensioen volgens Boon/Van Loon

Vordering vrouw tot verrekening van 1979 tot 1984 opgebouwd pensioen toegewezen. Toepassing Boon/Van Loon leidt tot verrekening. Toewijzing niet onaanvaardbaar. Geen rechtsverwerking.

Partijen zijn op 24 augustus 1979 gehuwd in gemeenschap van goederen. De echtscheiding is op 21 maart 1984 ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand. Tot de huwelijksgemeenschap behoorden de door geïntimeerde tot de datum van ontbinding van het huwelijk opgebouwde pensioenrechten bij Nationale Nederlanden. Deze pensioenrechten zijn nog niet verrekend. Vrouw maakt aanspraak op verrekening. Zij heeft op 8 juli 2015 de rechtbank verzocht om een kopie van het echtscheidingsvonnis en zich gewend tot Nationale Nederlanden. In december 2017 berichtte Nationale Nederlanden dat zij recht had op verrekening van €746,03 per jaar jegens de ex-partner. Die ontvangt vanaf 1 november 2014 ouderdomspensioen van Nationale Nederlanden. De man betwist dat alsnog moet worden verdeeld, stelt dat toewijzing in strijd is met de redelijkheid en billijkheid en beroept zich op rechtsverwerking. Het hof overweegt dat het regime *Boon/Van Loon* van toepassing is. De vrouw heeft alle handelingen verricht die van haar mochten worden verwacht. Het tijdsverloop tussen het verzoek aan de rechtbank en het verstrekte overzicht door Nationale Nederlanden is veroorzaakt door derden en kan haar niet worden tegengeworpen. De door de man aangevoerde financiële omstandigheden en praktische bezwaren zijn onvoldoende om te oordelen dat toewijzing van de vorderingen naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Er is geen rechtsverwerking. Het hof veroordeelt de man tot betaling in termijnen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 10-09-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:3332

Zaaknummer: 200.259.219_01

Rechters: P.P.M. van Reijssen, M.J. van Laarhoven en E.M.C. Dumoulin

Advocaten: C.J.M. Veth

Wetsartikelen: 139 Rv, 237 Rv, 353 Rv en 3:179 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsovereenkomst eindigt op pensioengerechtigde leeftijd pensioenreglement van 68 jaar

Uitleg pensioenontslagbeding. Arbeidsovereenkomst werknemster eindigt bij bereiken pensioengerechtigde leeftijd uit pensioenreglement van 68 jaar.

Werkneemster van Deloitte heeft pensioenontslagbeding. De arbeidsovereenkomst eindigt van rechtswege bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Deloitte heeft in maart 2018 als volgt gecommuniceerd: 'The target retirement age was raised from 67 to 68 on 1 January 2018. (...) The government is increasing the target retirement age. We are living longer and also enjoying our pension longer. That costs money. To keep pensions affordable, the government is adjusting the target retirement age to the increasing life expectancy. 68 is now the statutory target retirement age. This is why your retirement date went up, too.'

Werkgever stelt dat de arbeidsovereenkomst eindigt op de AOW-gerechtigde leeftijd van werknemster: 17 mei 2018. Werkneemster stelt dat de arbeidsovereenkomst eindigt wanneer zij 68 jaar wordt, de pensioengerechtigde leeftijd van het pensioenreglement. Het hof oordeelt voorshands dat met 'pensioengerechtigde leeftijd' in artikel 3.2 van de arbeidsovereenkomst de pensioenleeftijd in het pensioenreglement en niet de AOW-gerechtigde leeftijd is bedoeld. Op grond van de *Haviltex*-uitlegnorm en de stukken concludeert het hof dat bij de uitleg van 'pensioengerechtigde leeftijd' wordt aangesloten bij de pensioenleeftijd uit het pensioenreglement en niet de AOW-leeftijd. Dat is de pensioenrichtleeftijd (target retirement age) van 68 jaar.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 10-09-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:3347

Zaaknummer: 200.249.036/01

Rechters: M.L.D. Akkaya, A.M.A. Verscheure en G.C. Boot

Advocaten: J. Bouter en I.M.C.A. Reinders-Folmer

RECHTSPRAAK

Afstorting opgebouwd pensioen in eigen beheer na echtscheiding

Rechtbank veroordeelt DGA na echtscheiding tot afstorting in eigen beheer opgebouwd pensioen bij verzekeraar.

Partijen zijn met elkaar gehuwd op huwelijkse voorwaarden, inhoudende koude uitsluiting zonder verrekenbeding. De rechtbank wijst het verzoek tot echtscheiding toe. Ten aanzien van het pensioen vordert de vrouw onder meer reservering van het pensioengat en afstorting van het in eigen beheer opgebouwd pensioen.

De Wet verevening pensioenrechten bij scheiding (hierna: Wvps) is van toepassing. De tijdens het huwelijk opgebouwde ouderdomspensioenaanspraken worden op grond daarvan gelijkelijk tussen partijen verevend. De rechtbank acht het in dat licht bezien niet redelijk dat de man via de partnerbijdrage zou bijdragen in de aanvulling van het eigen pensioen van de vrouw. Met de post reservering pensioengat wordt dan ook geen rekening gehouden. Volgens vaste rechtspraak (vgl. HR 9 februari 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ2658) kan de vrouw in beginsel van de man verlangen dat hij als DGA van de bv zorgdraagt voor de afstorting van een zodanig bedrag dat de aan de vrouw toekomende pensioenrechten zijn verzekerd bij een onafhankelijke verzekeraar. Er kan geen aanspraak op afstorting worden gedaan indien als gevolg van de afstorting de continuïteit van de onderneming van de bv in gevaar komt. De man stelt onbetwist dat er onvoldoende (liquide) middelen in de bv aanwezig zijn voor afstorting van de commerciële waarde van de pensioenaanspraak van de vrouw. Volgens de man kan de bv het bedrag van € 495.448 (de helft van € 990.897) ten behoeve van de vrouw afstorten. De man verzet zich niet tegen een verzoek van de vrouw tot afstorting van dat bedrag. Omdat de vrouw het door de man gestelde bedrag van € 495.448 niet gemotiveerd betwist, zal de rechtbank het primaire verzoek van de vrouw tot afstorting toewijzen tot het bedrag van € 495.448. Dat bedrag moet gestort worden bij een door de vrouw aan te wijzen verzekeraar.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 06-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:7420

Zaaknummer: C/10/559580 / FA RK 18-7796

Rechters: A. Lablans, M.C. Woudstra en I.J. Pieters

Advocaten: M. Boender-Radder en P.N.M. de Gier

Wetsartikelen: 1:157 lid 2 BW en 843a Rv

RECHTSPRAAK

Antilliaanse echtscheiding: wvps niet van toepassing, geen afstorting van pensioen

Antilliaans-Nederlands recht is van toepassing op het huwelijk. Daardoor is de Wvps niet van toepassing. Geen verrekening van pensioen van de man conform Boon/Van Loon omdat iedere gemeenschap is uitgesloten. Verzoek tot afstorting van de pensioenrechten van de vrouw opgebouwd in onderneming man wordt afgewezen. Onderneming van de man heeft niet voldoende liquide middelen.

Partijen zijn in 2009 op Curaçao met elkaar gehuwd onder huwelijkse voorwaarden. Zij verzoeken om echtscheiding. Partijen hebben in de huwelijkse voorwaarden afgesproken dat Nederlands-Antilliaans recht van toepassing is. De vrouw verzoekt de rechter om te bepalen dat de man over dient te gaan tot afstorting van de helft van het tijdens het huwelijk door hem opgebouwde pensioen. Ook verzoekt zij tot afstorting van de helft van het door haar opgebouwde pensioen. De rechtbank oordeelt dat op grond van artikel 10:51 BW pensioenverevening wordt beheerst door het recht dat van toepassing is op het huwelijksvermogensregime van echtgenoten, behoudens de uitzondering in artikel 1 lid 7 Wvps. Er is geen sprake van een uitzondering in de zin van de Wvps. Het Nederlands-Antilliaans recht is van toepassing en de Wvps niet. Er is geen regeling zoals de Wvps in Nederlands-Antilliaans recht dus geldt de maatstaf uit *Boon/Van Loon*. Bij een uitsluiting van iedere gemeenschap van goederen bestaat er geen recht op verrekening van de pensioenrechten van de man. Wat betreft de afstorting van het pensioen van de vrouw dat is opgebouwd in de onderneming van de man, oordeelt de rechtbank als volgt. Nederlands-Antilliaans recht is van toepassing. Met toepassing van de redelijkheid en billijkheid kan niet van de vrouw worden verwacht dat ze met haar pensioen afhankelijk blijft van haar (ex-)man en het beleid dat hij voert in zijn onderneming. De rechtbank is echter van oordeel dat de man voldoende duidelijk heeft gemaakt dat zijn onderneming niet over voldoende liquide middelen beschikt om het pensioen af te storten. Een verplichting om wel tot afstorting over te gaan zou de continuïteit van de bedrijfsvoering van de rechtspersoon en onderneming in

gevaar brengen. Het verzoek van de vrouw om tot verrekening van de pensioen over te gaan wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 06-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:7321

Zaaknummer: C/10/546879 / FA RK 18-2141 en C/10/570471 / FA RK 19-2471

Rechters: A. Lablans, M.C. Woudstra en H.J. Wieman-Bart

Advocaten: A. Apistolaen en D.A. Segbedzi

Wetsartikelen: 815 lid 2 en lid 6 Rv, 1:251a BW, 1:253a BW, 10:51 BW, 283 Rv, 130 Rv en 1 lid 7 Wvps

RECHTSPRAAK

Onduidelijke ingangsdatum en omvang pensioen: bij akte in het geding brengen

Gedaagde heeft niet de stukken ingediend om vast te stellen wanneer hij pensioengerechtigd was en welke bedragen zijn uitgekeerd. Hij krijgt de kans om dit alsnog te doen.

Gedaagde is op 11 februari 2007 op 60-jarige leeftijd met pensioen gegaan. Uit de door hem overgelegde pensioenoverzichten wordt echter niet duidelijk vanaf welke datum hij pensioen heeft ontvangen. Hierdoor heeft de gedaagde niet voldaan aan hetgeen hem in het tussenvonniss is opgedragen. De rechter oordeelt dat de gedaagde bij wijze van herkansing alsnog per akte in het geding moet brengen wat hem is opgedragen in het tussenvonniss, in afwijking van het procesreglement.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 04-09-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEEA:2019:570

Zaaknummer: 2017/AUA201702553

Rechters: A.H.M. van de Leur

Advocaten: D.G. de Sousa-Croes en G. de Hoogd

RECHTSPRAAK

Bestuurder aansprakelijk voor pensioenpremies bedrijfstakpensioenfonds

Bestuurder aansprakelijk voor premieschuld aan bedrijfstakpensioenfonds wegens kennelijk onbehoorlijk bestuur.

Appellant was bestuurder van onderneming die viel onder de werkingssfeer van het verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds Beroepsvervoer over de Weg (hierna: Bpf). In 2009 heeft de bestuurder het Bpf verzocht om een betalingsregeling. In 2011 is de onderneming failliet verklaard. Dit geding gaat na terugverwijzing na cassatie nog om de vraag of appellant als indirect bestuurder ondanks de rechtsgeldige melding van betalingsonmacht niettemin zodanig jegens het Pensioenfonds heeft gehandeld dat aannemelijk is dat het niet betalen van de pensioenpremies het gevolg is van aan appellant te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur (art. 23 lid 3 Bpf). Het hof meent dat de aandelentransactie erop gericht was een verder lege schuldenvennootschap buiten het bereik van schuldeisers naar Hongarije te verplaatsen. Dat de administratie als gevolg van de door appellant boven een faillissement verkozen katvanger-route niet of niet meer volledig beschikbaar is, dient voor rekening en risico van appellant te komen. Het hof acht het voldoende aannemelijk dat de niet-betaling van in dit geding aan de orde zijnde pensioenpremies over de periode kort voorafgaand aan de melding als bedoeld in artikel 23 lid 2 Bpf en nadien over de relevante periode in 2010 het gevolg is van aan appellant te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 03-09-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:3268

Zaaknummer: 200.231.799_01

Rechters: O.G.H. Milar, R.A. van der Pol, R.F. Groos, O.G.H. Milar, R.A. van der Pol en R.F. Groos

Advocaten: E. Luttjens, O. Surquin en E. Luttjens

Wetsartikelen: 23 Wet Bpf

RECHTSPRAAK

Verplichtstelling PFZW geldt voor moederonderneming die indirect via dochters zorg verleent

Werknemers moederonderneming nemen verplicht deel aan PFZW omdat dochterondernemingen zorg verlenen en moeder indirect zorg verleent. Reikwijdte verplichtstellingsbeschikking moet voor moeder en dochterondernemingen als één geheel worden gezien.

Partijen zijn het niet eens over de vraag of de onderneming onder de werkingssfeer van de verplichtstellingsbeschikking van Zorg en Welzijn valt. Meer specifiek houdt het partijen verdeeld of de onderneming 'zorg of hulp verleent in de intramurale en/of extramurale zorg'. Partijen zijn het terecht erover eens dat alle werknemers van een rechtspersoon die intramurale en/of extramurale zorg of hulp verleent onder de verplichtstellingsbeschikking vallen, dus ook de werknemers die geen feitelijke zorg verlenen, zoals schoonmakers en portiers. Het is dan de vraag of het uitmaakt als sommige van dergelijke ondersteunende werkzaamheden om die zorg of hulp feitelijk te kunnen verlenen aan een andere rechtspersoon binnen hetzelfde concern worden uitbesteed, en of het gevolg daarvan is dat de werknemers van die rechtspersoon niet onder de werkingssfeer vallen. Naar het oordeel van de kantonrechter is dat in deze zaak niet het geval. De moeder enerzijds en de beide dochters anderzijds kunnen niet zonder elkaar opereren. De door de dochters te verlenen zorg kan niet zonder bijstand van de moeder worden verleend. Indirect verleent de moeder daarmee dus ook zorg. De conclusie is daarom dat voor de reikwijdte van de verplichtstellingsbeschikking de moeder en de beide dochters als één geheel moeten worden gezien, en dat dus ook de moeder onder de werkingssfeer daarvan valt. Een ander oordeel zou verder tot het onaannemelijke rechtsgevolg leiden dat een zorgverlenende organisatie door bepaalde, niet uit het feitelijk verlenen van zorg bestaande werkzaamheden in een andere rechtspersoon, deel uitmakende van die organisatie, onder te brengen, zou kunnen bepalen welke werknemers bij PFZW pensioen opbouwen en welke niet. Dit zou bovendien afbreuk doen aan de solidariteitsgedachte die aan de Wet Bpf 2000 ten grondslag ligt. Aan het voorgaande doet niet af dat de Belastingdienst eiseres per 1 januari 2018 heeft aangesloten bij sector 45 Zakelijke dienstverlening III. Doorslaggevend blijft de uitleg van de werkingssfeerbepaling van

de verplichtstellingsbeschikking.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:4029

Zaaknummer: 7293118 UC EXPL 18-1186o LT/33864

Rechters: P. Krepel en P. Krepel

Advocaten: M.R.V.L. Kicken, J.P.H. Zwemmer, M.R.V.L. Kicken en mr. dr. J.P.H. Zwemmer

Wetsartikelen: Wet Bpf 2000

RECHTSPRAAK

Werkgever valt onder werkingssfeer schoonmaaksector en moet ambtshalve vastgestelde premies betalen

***Bedrijfstakpensioenfondsv mag uitgaan van SBI-codes KvK om te bepalen of een onderneming onder de werkingssfeer valt.
Bedrijfstakpensioenfondsv mag hoogte premies ambtshalve vaststellen omdat de gevraagde gegevens niet zijn aangeleverd door werkgever.***

RAS en het Bedrijfstakpensioenfondsv hebben toegelicht dat op basis van de in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel (hierna: KvK) opgenomen SBI-code is aangenomen dat Hypress Maasdam werkzaam is in de schoonmaakbranche en dus onder de werkingssfeer valt van de cao en daarom premies moet betalen aan RAS en het Bedrijfstakpensioenfondsv. Hypress Maasdam voert aan dat zij voornamelijk gevelrenovaties doet en dat de reiniging van de gevels daarvan slechts een onderdeel is. De kantonrechter oordeelt dat RAS en het Bedrijfstakpensioenfondsv moeten kunnen afgaan op de gegevens in het Handelsregister van de KvK, dus zij zijn er terecht van uitgegaan dat Hypress Maasdam onder de werkingssfeer valt. Gevelreiniging is een onderdeel van de werkzaamheden en voldoet derhalve aan de definitie in de cao. Ook blijkt uit de financiële jaarstukken van Hypress Maasdam dat zij zelf haar activiteiten omschrijft als het uitoefenen van een reinigingsbedrijf. Het had op de weg van Hypress Maasdam gelegen om de gegevens in het Handelsregister van de KvK te controleren en aan te passen als die niet correct waren. Derhalve is Hypress Maasdam premieplichtig. Ook het verweer van Hypress Maasdam omtrent de postbezorging slaagt niet. Zij heeft geen brieven ontvangen van RAS en het Bedrijfstakpensioenfondsv. De oorzaak was dat Hypress Maasdam haar bezoekadres niet heeft aangepast in het Handelsregister. Dit dient voor haar rekening en risico te komen. Hypress Maasdam heeft niet weersproken dat zij niet de juiste gegevens heeft aangeleverd. De kantonrechter is van oordeel dat hetgeen Hypress Maasdam heeft overgelegd onvoldoende is om te oordelen dat de premies door RAS en het Bedrijfstakpensioenfondsv verkeerd zijn berekend. De vordering van het Bedrijfstakpensioenfondsv wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 16-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:6510

Zaaknummer: 7067083 \ CV EXPL 18-29182 en 7067083 CV EXPL 18-29182

Rechters: E. van Schouten

Wetsartikelen: Wet Bpf 2000 en Wet Bpf 2000

RECHTSPRAAK

Werkgever en pensioenfonds mogen arbeidsongeschiktheidspensioen verrekenen met prepensioen

***Arbeidsongeschiktheid leidt tot verplicht ingaan prepensioen.
Werkgever en pensioenfonds mogen arbeidsongeschiktheidspensioen
verrekenen met prepensioen. Rechter oordeelt dat deze
anticumulatiebepaling geen discriminatie naar handicap of chronische
ziekte is. Beroep op gerechtvaardigd vertrouwen slaagt evenmin.***

Eiser is deelnemer geweest in de pensioenregeling van de Rabobank. De inhoud van de pensioenregeling wordt bepaald door het pensioenreglement. De pensioenregeling wordt uitgevoerd door het pensioenfonds. Het opgebouwde prepensioen is in het pensioenreglement 2006 omgezet in extra ouderdomspensioen. Bij arbeidsongeschiktheid moet het prepensioen toch verplicht uitgekeerd worden tussen 62 en 65 jaar. Het pensioenreglement bepaalt dat van het prepensioen andere inkomensvervangende uitkeringen worden afgetrokken. Eiser wordt arbeidsongeschikt. Hij ontvangt vanaf mei 2015 een IVA-uitkering. Vanaf juni 2015 ontvangt hij arbeidsongeschiktheidspensioen en premievrije voortzetting. Per 1 oktober 2015 heeft de Rabobank zijn arbeidsovereenkomst beëindigd vanwege langdurige ziekte. Op 10 februari 2017 bericht het pensioenfonds hem dat bij controle is gebleken dat zijn prepensioen op 1 juni 2015 had moeten ingaan. Ook heeft het fonds aangekondigd dat de twee arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, de IVA-uitkering en het arbeidsongeschiktheidspensioen van het fonds (aop), worden verrekend met het prepensioen. Daarna is het prepensioen uitbetaald. Eiser is het er niet mee eens dat zijn prepensioen tot uitkering moest komen omdat hij arbeidsongeschikt was. Hij is het er ook niet mee eens dat de anticumulatiebepaling is toegepast en zijn andere uitkeringen zijn afgetrokken. De rechter oordeelt dat er geen discriminatie is naar handicap/chronische ziekte. Arbeidsongeschikte en arbeidsongeschikte deelnemers aan de pensioenregeling van de Rabobank bevinden zich niet in vergelijkbare situaties. Zij verschillen wezenlijk voor wat betreft de bron van hun inkomen en de mogelijkheid tot doorwerken. De pensioenregeling mag aan arbeidsongeschikten dus een ander pakket bieden dan aan arbeidsgeschikten. Het fiscale doorwerkvereiste voor

prepensioen is voor alle deelnemers blijven gelden. Ook een gezonde deelnemer moet zijn extra ouderdomspensioen verkregen uit prepensioen tot uitkering laten komen tussen de 62-jarige en 65-jarige leeftijd als hij in die periode stopt met werken. Het beroep op gerechtvaardigd vertrouwen slaagt niet. In het conversieoverzicht van 2006 staat: *'maakt u gebruik van een regeling als de VUT of bent u tegen die tijd arbeidsongeschikt, dan bent u bij de Rabobank verplicht om uw prepensioen te laten ingaan'*. Doordat het prepensioen niet meteen per 1 juni 2015 aan eiser is betaald, kan bij eiser wel het vertrouwen zijn gaan groeien dat dit niet meer zou gaan gebeuren. Maar zeker mocht hij daarvan niet zijn. Daarvoor is het tijdsverloop tussen juni 2015 en februari 2017 te kort en is de inhoud van het conversieoverzicht en de upo's te duidelijk.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:4028

Zaaknummer: 7447896

Rechters: H.A.M. Pinckaers

Advocaten: M.J.H. Reek en T.J. Zuiderman

RECHTSPRAAK

Geen verrekening van oudedagsreserve man na echtscheiding

Oudedagsreserve man leent zich niet voor verrekening. Uitleg huwelijkse voorwaarden.

Man en vrouw zijn in 1996 met elkaar getrouwd. Hun echtscheiding is op 1 november 2012 ingeschreven. Voorafgaand aan hun huwelijk zijn ze huwelijkse voorwaarden overeengekomen. Daarin staat onder meer een periodiek verrekenbeding. De vrouw vordert onder meer verrekening van het opgebouwd ouderdomspensioen en de in zijn bedrijf opgebouwde oudedagsreserve. Het hof overweegt dat de fiscale oudedagsreservering niet als inkomen kan worden beschouwd zoals bedoeld in huwelijkse voorwaarden. Naar maatschappelijke opvattingen leent een fiscale oudedagsreservering zich niet voor uitkering, en daarmee ook niet voor verrekening, aldus het hof.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 19-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:5921

Zaaknummer: 200.195.517_01

Rechters: M.J. van Laarhoven, P.P.M. van Reijssen en A.R. Autar

Advocaten: H.E.C.M. Nieland en G.M. de Weerd

Wetsartikelen: 1:141 BW

RECHTSPRAAK

Geen arbeidsongeschiktheidspensioen bij einde deelname vóór toekenning WIA

Hof legt pensioenreglement zo uit dat arbeidsongeschiktheidspensioen er is voor werknemers die arbeidsongeschikt zijn met WAO/WIA-uitkering. Appellant was bij einde deelname nog niet WAO/WIA-gerechtigd. Daarom komt hij niet in aanmerking voor arbeidsongeschiktheidspensioen.

Werknemer had van 1 november tot 31 oktober 2007 een arbeidsovereenkomst bij UPS. Onderdeel van zijn arbeidsovereenkomst was een pensioenvoorziening. Op 28 november 2006 is hij arbeidsongeschikt geworden. Vanaf 25 november 2008 is hij voor 80-100% arbeidsongeschikt geraakt voor de WIA. De uitleg van het Pensioenreglement 2002 die appellant bepleit is dat, om voor premievrijstelling, toekenning van een arbeidsongeschiktheidspensioen en van een WAO-hiaatpensioen (hierna: de arbeidsongeschiktheidsrechten) in aanmerking te komen, het voldoende is dat men werknemer was op het moment dat de arbeidsongeschiktheid intrad, voor appellant derhalve op 28 november 2006. SRLEV daarentegen voert aan dat in zowel het Pensioenreglement 2002 als het Pensioenreglement 2007 is vermeld dat men, om die rechten te hebben, op het moment van ingang van de WAO- respectievelijk de WIA-uitkering, dus na afloop van de voor die wetten geldende wachttijd, nog deelnemer en dus werknemer diende te zijn. Volgens artikel 1 van het Pensioenreglement 2002 is deelnemer 'de werknemer die een dienstverband is aangegaan met de werkgever'. Direct onder deze omschrijving wordt als 'gewezen deelnemer' gedefinieerd 'de werknemer wiens deelnemerschap anders dan door overlijden, of door het bereiken van de pensioendatum is beëindigd en die aanspraken heeft jegens de verzekeraar'. SRLEV vat de definitie van deelnemer op als degene die een dienstverband 'heeft' met de werkgever. Appellant wijst erop dat volgens de tekst van de definitie het voortduren van dat dienstverband niet is vereist: voldoende is dat er ooit een dienstverband is aangegaan; of dat dienstverband nog bestaat of niet maakt voor het deelnemerschap niet uit, aldus appellant. Het hof acht de uitleg die appellant aan het begrip 'deelnemer' geeft onaannemelijk. Zijn uitleg strookt niet met de definitie van gewezen deelnemer. Appellant is een gewezen deelnemer.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 21-02-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:538

Zaaknummer: 200.194.164/01

Rechters: R.J.F. Thiessen, D. Kingma en G.C. Boot

Advocaten: G.C.G. Raymakers en I.M.C.A. Reinders Folmer